

Járd ki lábam járd ki most ...!

Téka táncház a „medencében”, kettőtől hatig

Klikk a képre!

Nem számítunk kívülállóknak „táncház-ügyben”, ugyanis mintegy 25 éve már annak, hogy magával ragadott bennünket ez az igazi, alulról szerveződő mozgalom, és mindkettőnknek (kezdetben még külön-külön) éppen a Téka-együttes 80-as évekbeli táncháza volt egyik meghatározó élménye az akkori időkben. Olyannyira, hogy aztán az Őrség csodaszép vidékén szervezett első, nyári Téka táncházas-kézműves tábor lett összeismerkedésünk színtere.

Gabinak amúgy rosszul indult a vasárnap délután, mert miközben két teli szatyor kézműves holmival állt a megállóban, hogy jöjjön előkészíteni a helyszínt, a busz megállás nélkül elhúzott mellette...(40 perc múlva jött volna a következő). Szerencsére éppen visszaértem Battáról, ahol Zsóka lányunk lépett fel a gyerek néptáncfesztiválon, így együtt jöhettünk a Vörösmarty gimnáziumhoz...

Ott már a gondnok néni is nagyon kedves, segítőkész volt és később is láttuk aztán a közönség sorai közt ülni, ahogy a táncoslábú gyerekeket csodálta.

Szente Jani, a tánctanár - a neves Bartók táncgyűttes tagja - kicsit előbb érkezett, mint tervezte, de nem lógatta a lábát, hanem rögtön összeterelte a már ott futkosó-kergetőző gyerekeket és nekiállt velük játszani. Közben jött folyamatosan az utánpótlás, érkeztek a családok, felállt a büfé is, berendezkedtek a kézműves asztalok, köszömlére kerültek a tombola tárgyak-játékok, a falra meg az új ÁGA-BOGA nagycsaládos plakát...

Megjött Konkoly Csenge, Jani tanító párja, majd a zenészek is... Aztán dunántúli dudaszóra-tekerőmuzsikára elindult a TÁNC a gimnázium rendezvénytermében, a „medencében”.

Fergeteges volt a gyerektáncház..., kisebbek-nagyobbak, de „merészebb” apukák-anyukák is beálltak.

Jani és Csenge még azt is megmutatta, hogyan kell viselkedjen egy legény-férfi illetve lány-asszony a táncban, hogyan kell a lányokat csalogatni, de arra is figyeltek, hogy kinek van szüksége egy kis bátorításra, dicséretre...

A sokak által talán még közeli soha nem látott „egzotikus” hangszerek (tekerő, magyar kecskeduda) bemutatása, a hozzájuk fűzött történetekkel már felért egy-egy mesével... De „igazi” mese is volt Jani előadásában, és énektanítás Csengével.

A legkeletibb és mondhatni: legárvább sorsú magyaroknak, a Moldvában élő csángóknak néhány táncát is tanulhattuk. Ezek a lépések gyorsan elsajátíthatóak és élvezhetőek. Már el is határoztuk, hogy a június eleji gyermeknapon ismét járunk moldvai táncokat egy másik zenekarral...

Közben mintaszerűen működött a büfé: készültek és fogytak a zsíroskenyerek, az üdítők a táncban megfáradtaknak. A kézművesasztaloknál lelkes segítők irányításával papírhajtogatás, ragasztás, gyurmázás köthette le a gyerekeket.

A már több mint 35 éves hazai táncmozgalom az erdélyi táncokra alapozva, az ott még virágzó táncgyományokat átvéve indult. A Kolozsvár közeli, híres Szék falu táncait azóta is elsőként húzzák a zenészek mai táncházakban.

Illendő volt tehát belekóstolni a széki táncrendbe, a négyes, a lassú és a csárdás tanulásával.

Ez már a felnőtteknek szánt tanítás volt, de azért a gyerekeket sem küldtük odébb...

Erdélynek szintén a mezőségi tájegységről való, gyönyörű zenéjű magyarpalatkai táncok pedig általában a tánc házi multságok csúcspontját jelentik, ezért itt is ezt hagytuk a végére. Most inkább csak kedvcsináló, bemutató jelleggel, mivel kicsit több időt igényelne az elsajátításuk.

Ebben a tánc házban nagyon tetszett nekünk, hogy mindenki, aki eljött, igazi odaadással vette ki a részét a feladatokból, és ha nem is táncolt – mert talán még nem jött meg hozzá a bátorsága – lelkesen, jókedvűen figyelt, fényképezett, filmezett, vagy gyerekeit csodálta. És titokban talán a zene ritmusára mozgatta a lábát... Szülőtársainknak itt megsúgjuk, hogy a néptánc igazából nem is a gyerekek, hanem a felnőttek szórakozása, tehát csak tessék gyűjteni a bátorságot.

Reméljük, hogy gyermekeitek is ösztökélni fognak benneteket, hogy mielőbb szervezzünk hasonló alkalmat... ősszel biztosan lesz...

A végén gyorsan, jól szervezeten zajlott a tombolahúzás, de az sem ment haza üres kézzel, aki netán nem nyert. A sok szorgos kéz aztán egy-kettőre összetakarított és visszarendezte a helyszínt eredeti állapotába.

Gyurkó Kati becslése szerint több mint 100 fő volt jelen. Valószínű, hogy Érden ennyien, egyszerre még nem voltak ilyen, civil szervezésű tánc házban, ez is nagyszerű eredmény. Annak külön örülünk, hogy nem csak nagycsaládosok jöttek el!

És még „belső tartalékaink” is vannak, sok család, akik most éppen nem tudtak megjelenni...

A zenekar tagjai és a tánctanárok is úgy „nyilatkoztak”, hogy nagyon jól érezték magukat velünk, azt mondták, hogy ez egy egész jó társaság... elihetjük nekik, mert biztosan van tapasztalatuk.

A Téka együttes az egyik „legpatinásabb” hazai zenekar, 30 éves múlttal, számtalan lemezzel. Megjelent zenészei: Vizeki Balázs primás (hegedű), Lányi György kontrás (brácsa, magyar kecskeduda, kobza a hangszere) és Havasréti Pál, aki tekerőn, nagybőgőn és dobon játszott. Palcsi a zenekar vezetője, nem mellékesen, érdi lakos...

Aki eddig netán csak kevésbé volt a tájékozott a magyar néptáncról-népzeneről-népdalról (ez a három szorosan, szervesen összetartozik!), annak eláruljuk, hogy ebből a kincsestárból most csak egy csipetnyit, „néhány krajcárnyi” értéket ismerhetett meg, mert tényleg részrehajlás nélkül állítható (akár objektíven, számokkal is kimutatható), hogy ennyire gazdag, de változatosságában is egységes népi kultúrával más nemzetek nem rendelkeznek Európában...

Legyünk rá büszkék és őrizzük, tartsuk fenn... ilyen szerény, de örömteli rendezvényekkel is.

Köszönet érte mindenkinek!

Hamar Jóska és Gabi

Kapcsolódó oldal

Családi-tánc ház

2007. április 8.

Az Ága-Boga Nagycsaládos Szervezet Családi-tánc házát rendez április 22-én 14 órától a Vörösmarty Mihály Gimnáziumban.